

РАЗРЕШЕЊЕ ДИРЕКТОРА УСТАНОВЕ

(Члан 126. став 1. Закона о социјалној заштити у вези члана 175. став 1. тачка 2. Закона о раду)

Нису испуњени услови за разрешење директора установе пре истека мандата због испуњења услова за престанак радног односа у погледу година живота и стажа осигурања прописаних одредбом члана 175. став 1. тачка 2. Закона о раду, уколико је директор са својим послодавцем постигао споразум о продужењу радног века до истека мандата.

Из образложења:

"Према утврђеном чињеничном стању, решењем Скупштине Општине од 20.10.2010. године, тужилац је именован на место директора Центра за социјални рад. На основу овог решења, дана 10.01.2011. године, закључен је уговор о раду на неодређено време са тужиоцем на радном месту директора Центра за социјални рад. Тужилац је дана 24.08.2013. године навршио 65 година живота. На седници управног одбора Центра за социјални рад дана 04.07.2013. године, постигнута је сагласност да се са тужиоцем закључи споразум о продужењу радног односа до краја његовог мандата до 20.12.2014. године. Такав споразум је и сачињен дана 10.07.2013. године, који је достављен Скупштини Општине дана 17.09.2013. године. Скупштина Општине је 18.09.2013. године одржала седницу, на чијем дневном реду је био и предлог решења о разрешењу тужиоца са дужности директора Центра за социјални рад. На тој седници је са 26 гласова „за“ донета одлука да се донесе решење о разрешењу тужиоца. Решење је донето 18.09.2013. године, а на основу члана 126. став 1. тачка 6. Закона о социјалној заштити и члана 175. Закона о раду. Седници Скупштине општине претходила је седница Општинског већа која је одржана 13.09.2013. године. На седници је усвојен нацрт решења о разрешењу тужиоца већином гласова и нацрт је упућен Скупштини Општине као предлог одлуке о разрешењу тужиоца са места директора.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је првостепени суд применио материјално право када је усвојио тужбени захтев тужиоца и поништио оспорено решење, дајући основане разлоге које у свему прихвата и овај суд.

По схватању овог суда, разлози за разрешење тужиоца са функције директора пре истека времена на које је био изабран, могу да буду засновани искључиво на разлозима за разрешење, предвиђеним одредбама Закона о социјалној заштити и Статута Центра за социјални рад.

Из образложења побијаног решења произилази да је исто донето на основу члана 126. став 1. тачка 6. Закона о социјалној заштити и члана 175. став 1. тачка 2. Закона о раду.

Одредбом члана 126. став 1. тачка 6. Закона о социјалној заштити („Службени гласник РС“ 24/11), прописано је, оснивач центра за социјални рад разрешиће директора Центра за социјални рад пре истека мандата из других разлога утврђених законом или статутом центра за социјални рад.

Одредбом члана 175. став 1. тачка 2. Закона о раду прописано је, да радни однос престаје кад запослени наврши 65 година живота и најмање 15 година стажа осигурања, ако се послодавац и запослени другачије не споразумеју. Према наведеној одредби, навршење 65 година живота и најмање 15 година стажа осигурања су позитивни услови за примену овог основа престанка радног односа, али постоји један негативан услов, а то је да радни век не буде продужен. Ако је до продужења радног века дошло, примена овог

основа се одлаже до истека продуженог радног века.

У конкретном случају, тужилац је разрешен дужности директора Центра за социјални рад, због тога што је дана 24.08.2013. године навршио 65 година живота и испунио услов у погледу стажа осигурања, што је констатовано у решењу, међутим, с обзиром да су Центар за социјални рад и тужилац закључили Споразум на основу члана 175. став 1. тачка 2. Закона о раду о продужењу радног односа и након навршених 65 година живота, односно до истека мандата директора, произилази да нису били испуњени услови за доношење оспореног решења о разрешењу директора из наведеног разлога.

Тужена у жалби истиче, да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, јер није имао у виду да споразум којим је тужиоцу продужен радни однос није пуноважан, с обзиром да на записнику о споразуму не постоји печат Центра за социјални рад, као и да Управни одбор Центра за социјални рад није био прописно састављен јер је бројао три члана, а не пет како то прописује закон у одредби члана 123. став 2. Закона о социјалној заштити, те да је једном члану Управног одбора истекао мандат. Међутим, изнети жалбени наводи су без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, с обзиром да наведени споразум није стављен ван снаге, оспораван нити поништаван у законом прописаном поступку, већ је Управни одбор Центра за социјални рад, на седници одржаној дана 27.09.2013. године, након што је Скупштина општине донела решење о разрешењу тужиоца, на основу те одлуке, донео Одлуку о раскиду споразума од 10.07.2013. године, у којој је наведено да се раскида наведени споразум и да престају сва права обавезе из овог споразума, на који начин је призната његова правна важност и дејство до раскида".

(Сентенца из пресуде Вишег суда у Пироту П.2/15 од 31.3.2015. године и пресуде Апелационог суда у Нишу 9Гж1.708/15 од 10.9.2015. године)